

Sygn. akt II KZ 46/20

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **B. S., A. Ż., J. Ż. i K. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 stycznia 2021 r.,

zażalenia oskarżyciela prywatnego

na zarządzenie Przewodniczącego IX Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W.

z dnia 17 listopada 2020 r., sygn. akt IX Kz (...) – IX WKK (...),

o odmowie przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Dnia 21 stycznia 2020 r. radca prawny L. J. złożył do Sądu Rejonowego w W. prywatny akt oskarżenia przeciwko K. B. oraz B. S., A. Ż. i J. Ż., zarzucając im popełnienie na jego szkodę czynów z art. 212 § 1 i 216 § 1 k.k.

Na posiedzeniu dnia 9 czerwca 2020 r. Sąd Rejonowy w W. postanowił na podstawie art. 17 § 1 pkt. 10 k.p.k. umorzyć postępowanie karne przeciwko prokurator K. B. z uwagi na brak wymaganego zezwolenia na ściganie, a na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. umorzyć postępowanie przeciwko B. S., A. Ż. i J. Ż. z powodu braku skargi uprawnionego oskarżyciela – w związku z usiłowaniem wszczęcia w trybie prywatnoscargowym postępowania o przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego (art. 233 § 1 k.k., art. 234 k.k. i art. 238 k.k.).

L. J. zaskarżył to postanowienie do Sądu Okręgowego w W., wnosząc o jego uchylenie oraz składając szereg innych wniosków w sprawie.

Postanowieniem z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt IX Kz (...), Sąd Okręgowy w W. zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że za podstawę umorzenia postępowania wobec wszystkich oskarżonych przyjął dodatkowo art. 17 § 1 pkt. 2 k.p.k. W pozostałym zakresie zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

Dnia 22 października 2020 r. L. J., działając jako radca prawny we własnej sprawie, wniósł kasację od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt IX Kz (...), o umorzeniu postępowania karnego, zarzucając mu naruszenie przepisów prawa procesowego, mogące mieć wpływ na treść orzeczenia, poprzez oddalenie wniosków złożonych przez oskarżyciela prywatnego. Wniósł przy tym o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia o umorzeniu postępowania karnego i uchylenie go oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Przewodnicząca IX Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W. zarządzeniem z dnia 17 listopada 2020 r., sygn. akt IX Kz (...) – IX WKK (...), na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 519 k.p.k. odmówiła przyjęcia kasacji złożonej przez oskarżyciela prywatnego L. J. wobec jej niedopuszczalności z mocy ustawy.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył autor kasacji, wnosząc „o jego uchylenie oraz przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie oskarżyciela prywatnego L. J. nie zasługuje na uwzględnienie.

Z literalnego brzmienia art. 519 k.p.k. wynika, że jedynymi orzeczeniami podlegającymi zaskarżeniu przez stronę w drodze kasacji są wyroki sądu odwoławczego kończące postępowanie oraz postanowienia sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a kodeksu karnego. Zastosowanie przez ustawodawcę spójnika „i” wskazuje na koniunkcję przesłanek dotyczących postanowień zaskarżalnych kasacją. Innymi słowy, jedynymi postanowieniami, od których strona może wnieść kasację (ograniczenie to nie dotyczy podmiotów określonych w art. 521 k.p.k.) są tylko te,

które jednocześnie umarzają postępowanie, zyskały prawomocność i zawierają orzeczenie o zastosowaniu środków zabezpieczających. Postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt IX Kz (...), nie spełnia tych ustawowych kryteriów.

Z uwagi na powyższe należało uznać przedmiotowe zażalenie za bezzasadne i utrzymać w mocy zaskarżone nim zarządzenie Przewodniczącej IX Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W. z dnia 17 listopada 2020 r., sygn. akt IX Kz (...) – IX WKK.